Р Е Ш Е Н И Е
№ 2775

гр. София, 25.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6069** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от началник АНД в отдел „Пътна полиция" (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез упълномощения юрк. Ч., срещу решение без номер от 01.04.2013 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав по нахд № 2557/2012 г. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 112107/10.01.2011 г., издадено от началник АНД в отдел „Пътна полиция" (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на В. Б. К. на основание чл. 177, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба" в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, поради допуснато от районния съд нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Изложените съображения сочат за неправилно тълкуване и прилагане на закона от въззивната инстанция, което прави съдебния акт незаконосъобразен. Предвид изложеното, касаторът моли за отмяна на

решението на СРС изцяло и постановяването на решение по същество, с което да бъде потвърдено спорното НП, като законосъобразно и правилно.

Ответникът по касационната жалба В. Б. К., редовно призован, не се представлява в съдебно заседание пред настоящата инстанция и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 112107/10.01.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 03.12.2010 г. около 01:30 часа, в [населено място], В. К. е управлявал лек автомобил „Хюндай" с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по ул. „Д-р А. М.", с посока на движение от [улица]към [улица], когато срещу бл. 322 бил спрян от св. З. П. и св. П. А. - служители в 07 РУП – СДВР, извършващи контрол на движещите се в района ППС. При извършената от полицаите проверка водачът не представил свидетелство за управление на МПС (СУМПС).

Св. П. преценил, че така установеното представлява административно нарушение на ЗДвП, поради което на място съставил срещу К. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 112107 от 03.12.2010 г., в който описаните обстоятелства били квалифицирани като нарушение на чл. 150 от ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП, в което нарушението е квалифицирано като такова по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, тъй като е установено, че е лишен от правото да управлява МПС по съдебен ред.

По делото е установено, че към момента на проверката К. е имал валидно СУМПС.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 от АПК за нови фактически установявания. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на

обективната истина. Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в кръга на техните правомощия. Направил е извод за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, тъй като извършеното нарушение не е достатъчно ясно описано в АУАН, като в НП са наведени нови факти. В АУАН било посочено само, че К. е управлявал автомобил „без СУМПС“, което било недостатъчно като описание на нарушението, докато при издаване на НП, след извършена служебна проверка от АНО е установено, че водачът е бил лишен от право да управлява МПС по съдебен ред, поради което бил наведен за пръв път нов факт, което е довело до съществено ограничаване на правото на защита на наказаното лице.

Настоящият състав на касационната инстанция счита, че така направените изводи на въззивния съд са неправилни – констатираното нарушение е достатъчно ясно описано, както в АУАН, така и в НП, а нарушените норми са коректно посочени от наказващия орган.

Правилно началник АНД при Отдел „Пътна полиция” - СДВР е посочил, че К. е нарушил разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Според посочената норма, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Наложеното наказание напълно съответства на посочената в НП санкционна разпоредба – чл. 177, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП, съгласно която водач който управлява моторно превозно средство, след като е лишен от това право по съдебен ред се наказва с глоба в размер от 100 до 300 лв. Безспорно е установено от доказателствата по делото, че К. е шофирал след като е бил лишен от правото да управлява МПС по съдебен ред. Неправилни са изводите на въззивния съд за противоречие в описанието на това нарушение в АУАН и НП, тъй като и в двата акта е посочено, че К. е управлявал без СУМПС, като в НП е уточнена причината за това – а именно – лишаване по съдебен ред от правото да управлява МПС. Това уточнение не представлява нова фактическа обстановка и не нарушава правото на защита на наказаното лице. Към момента на извършване на проверката контролните органи не са притежавали информация за причината, поради която К. е управлявал автомобил, без СУМПС, докато наказаното лице е извършил административното нарушение умишлено, след като е бил лишен по съдебен ред от правото да управлява МПС.

По изложените съображения, Административен съд София - град, Седми касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение, с което е отменено НП № 112107/10.01.2011 г. е незаконосъобразно и неправилно и като такова следва да бъде отменено и да бъде потвърдено НП.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, Седми касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 01.04.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав по нахд № 2557/2012 г.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 112107/10.01.2011 г., издадено от началник АНД в отдел „Пътна полиция” на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.